

دانشکده علوم

گروه فیزیک

عنوان پایان نامه :

طراحی محاسباتی سطح سنج هسته‌ای با استفاده از کد MCNP و مقایسه
با اندازه گیریهای تجربی

ارائه شده جهت اخذ درجه کارشناسی ارشد

رشته فیزیک گرایش هسته‌ای

نگارش:

محسن رضایی

اساتید راهنما: دکتر رضا ایزدی- دکتر رحیم کوهی

بهمن ماه ۱۳۹۱

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

تقدیم

بہ پدر و مادر و ہمسرہ ہر باہم

تقدیر و تشکر

خدایا تو را سپاس می گویم که به من توانایی اندیشیدن بخشیدی...

از زحمات بی دریغ اساتید گرانقدرم آقایان دکتر رضا ایزدی و دکتر رحیم کوهی که در طی این مدت با صبر و
پارسایی هرچه تمام، راهنماییم نمودند کمال تشکر و قدردانی را دارم.

انشاء.. که در پناه الطاف ایزد منان موفق و سربلند باشند.

فهرست مطالب

چکیده..... ۱

فصل اول: کلیاتی در مورد سطح سنجی

۱-۱ مقدمه..... ۳

۱-۱-۱ سطح سنج شناوری یا فلوتری (Floater level meter)..... ۳

۱-۱-۲ سطح سنج پره‌ای..... ۳

۱-۱-۳ سطح سنج خازنی..... ۴

۱-۱-۴ سطح سنج مقاومتی..... ۴

۲-۱ اساس کار سطح سنج هسته‌ای..... ۴

فصل دوم: طیف سنجی گاما و اتلاف انرژی گاما در ماده

۱-۲ مقدمه..... ۷

۲-۲ مدهای ذخیره‌ی انرژی در آشکارساز..... ۷

۳-۲ ذخیره‌ی انرژی توسط فوتون‌های با $E < 1.022 \text{ MeV}$ ۷

۲-۳-۱ اثر فوتوالکتریک..... ۷

۲-۳-۲ پدیده‌ی کامپتون..... ۹

۴-۲ ذخیره‌ی انرژی توسط فوتون‌های با $E > 1.022 \text{ MeV}$ ۱۲

۵-۲ اتلاف انرژی گاما در ماده..... ۱۵

۶-۲ ضریب‌های انباشت..... ۱۸

فصل سوم: انجام آزمایش و داده برداری

۲۱	۱-۳ مقدمه
۲۱	۲-۳ چشمه‌های گاما دهنده
۲۱	۳-۳ ساختمان آشکارساز NaI(Tl)
۲۱	۱-۳-۳ سازوکار فرایند سوسوزنی آشکارساز NaI(Tl)
۲۵	۲-۳-۳ لامپ تکثیرکننده فوتونی
۲۶	۴-۳ ویژگیهای مهم آشکارساز NaI
۲۸	۵-۳ مدار آزمایش
۳۰	۱-۵-۳ نتایج داده برداری برای آب
۳۱	۲-۵-۳ نتایج داده برداری برای پلی اتیلن
۳۲	۳-۵-۳ نتایج داده برداری برای کاغذ
۳۴	۴-۵-۳ نتایج داده برداری برای روغن موتور

فصل چهارم: روش محاسباتی

۳۶	۱-۴ مقدمه
۳۶	۲-۴ کد کامپوتری MCNP
۳۷	۳-۴ روش مونت کارلو در برابر ذرات
۳۸	۴-۴ طراحی سیستم
۳۸	۱-۴-۴ هندسه‌ی سیستم

- ۴۰ ..... ساختار فایل ورودی MCNP۴C ۵-۴
- ۴۱ ..... کارت سلول ۱-۵-۴
- ۴۲ ..... کارت سطح ۲-۵-۴
- ۴۳ ..... کارت داده ۳-۵-۴
- ۴۳ ..... کارت نوع مسئله (MODE) ۱-۳-۵-۴
- ۴۳ ..... کارت اهمیت ۲-۳-۵-۴
- ۴۴ ..... خصوصیات چشمه ۳-۳-۵-۴
- ۴۴ ..... کارت Fn ۴-۳-۵-۴
- ۴۴ ..... کارت En (تقسیم بندی انرژی خروجی) ۵-۳-۵-۴
- ۴۵ ..... کارت ماده و معیارهای آن ۶-۳-۵-۴
- ۴۶ ..... کارت قطع زمان ۷-۳-۵-۴
- ۴۷ ..... معرفی فایل ورودی ۶-۴
- ۵۰ ..... نتایج محاسبات ۷-۴
- ۵۱ ..... نتایج محاسبات برای مواد مورد آزمایش ۱-۷-۴

فصل پنجم: مقایسه‌ی نتایج تجربی و محاسباتی

- ۵۷ ..... مقدمه ۱-۵
- ۷۴ ..... برآورد خطا ۲-۵

۷۵ ..... ۳-۵ نتیجه گیری.

۷۶ ..... منابع

چکیده

در تمام مراحل آزمایش در این پایان نامه چشمه‌ی رادیوایزوتوپ سزیوم^{۱۳۷} را زیر مواد مختلف قرارداداده، آشکارساز NaI(Tl) را در فاصله‌ی مشخصی از چشمه ثابت کردیم و با تغییر ضخامت ماده‌ی مورد نظر توسط سامانه‌ی MCA اقدام به اندازه‌گیری سطح زیر قله‌ی فوتوالکتریک نمودیم. و سپس توسط کد MCNP۴C شرایط آزمایش را شبیه‌سازی کرده و نتایج حاصل از خروجی کد را با نتایج حاصل از آزمایش مقایسه کردیم. نتایج حاصل نشان داد در صورتی که ترکیب مواد مورد آزمایش مشخص باشد، افت نمایی شار فوتون در خصوص نتایج حاصل از آزمایش و خروجی کد توافق خوبی با یکدیگر دارند. و این ایده می‌تواند اساس کار سطح سنج هسته‌ای باشد.

فصل اول:

کلیاتی در مورد روشهای سطح سنجی

۱-۱ مقدمه^[۲]

سطح سنجی یا اندازه گیری ارتفاع سطح مواد مورد اندازه گیری از پائین مخزن تا گاز یا بخار یا ماده دیگری که روی آن را پوشانده است تعریف میگردد. نمونه‌های بسیاری از این سطح سنجی و کنترل سطح مایعات حتی در زندگی روزمره استفاده می گردد. نظیر اندازه گیری سطح مخزن بنزین وسیله نقلیه، کولر آبی و... در زیر به تعدادی از تکنیک‌های رایج ارتفاع سنجی در صنعت اشاره شده است

۱-۱-۱ سطح سنج شناوری یا فلوتوری^[۲] (Floater level meter)

از قدیمی ترین روشهای اندازه گیری سطح مایعات استفاده از خاصیت غوطه‌وری مواد در سطح مایع و نمایش این تغییرات به کمک اتصال به یک نشان دهنده می باشد. در برخی نمونه‌های این سطح سنج‌ها، با افزایش ارتفاع به وسیله ی گوی‌های شناوری که میله‌ای با قابلیت تحرک گوی در وسط آن تعبیه شده است، می تواند در ارتفاعی که از قبل انتخاب کرده ایم سوئیچ شود، تا از خروج ماده به مخزن جلوگیری شود. در نمونه های دیگر با توجه به خاصیت مغناطیسی که برای گوی در نظر می گیرند میتوانند در کنار سطح مخزن قطعات فلزی رنگی که شبیه به کرکره در کنار هم چیده شده اند را تغییر وضعیت دهند و به اپراتور، وضعیت سطح را نمایش دهند. از نقاط ضعف این روش نداشتن خروجی الکترونیکی جهت ارسال وضعت سطح به صورت لحظه به لحظه به اتاق کنترل است

۱-۱-۲ سطح سنج پره‌ای^[۲]:

سطح سنج پره‌ای بیشتر در مواردی نظیر مخازن مواد غذایی و مواد جامدی نظیر ماسه و ... کاربرد دارد. این مکانیزم که کاملاً مکانیکی عمل می کند، تشکیل شده است از یک پره‌ی فلزی که دائماً در حال گردیدن است مگر زمانی که مواد به پره می‌رسند. رسیدن مواد به پره باعث میشود موتور از محور خود تغییر وضعیت بدهد و میکروسوئیچی را تحریک کرده و خروجی لازم را بدهد. از نقاط ضعف این روش تمیز کردن مداوم پره‌ها و نداشتن خروجی الکترونیکی جهت ارسال وضعیت سطح به صورت لحظه به لحظه است

۱-۱-۳ سطح سنج‌های خازنی^[۱]

عملکرد این لول مترها همان گونه که از اسم آنها بر می آید بر اساس خاصیت خازنی که معمولاً بین سطح مخزن و الکتروود سنسور برقرار میشود می باشد. هر چقدر مقدار مواد بین الکتروود و سطح مخزن بیشتر باشد خاصیت دی الکتریک خازن بیشتر شده و بر اساس آن میتوان خروجی متناسب با ارتفاع مخزن به دست آورد. از سطح سنجهای خازنی فقط برای مواد پودری و گرانول یا پرک در مخزن استفاد میشود.

۱-۱-۴ سطح سنج‌های مقاومتی^[۲]

عملکرد این سطح سنجها بر اساس خاصیت مقاومت متغیر (رئوستا) می باشد. این سطح سنجها برای اندازه گیری ارتفاع مایع درون مخازن سوخت اتومبیل مورد استفاده قرار می گیرد. بر روی سطح مایع در این مخازن گوی شناوری قرار دارد که این گوی مانند لغزندهی رئوستا عمل می کند. با تغییر ارتفاع مایع درون مخزن محل گوی بر روی رئوستا جابجا شده و مقاومت متغیری را در مدار قرار می دهد، و با تغییر مقاومت جریان الکتریکی گذرنده از مدار تغییر می کند. و این جریان متغیر اساس اندازه گیری سطح مایع است. این سطح سنج فقط برای مخازن با ارتفاع محدود کارایی دارد.

۱-۲ اساس کار سطح سنج هسته‌ای

هنگامی که یک باریکه‌ی فوتون به شدت I از درون ماده‌ای به ضخامت t عبور می کند. کسری از فوتون‌ها که بدون هیچ برهمکنشی از درون ماده عبور می کند برابر $e^{-\mu t}$ است. با انتخاب این فوتون‌های پراکنده نشده و هدایت آن‌ها به سمت فوتو کاتد یک لامپ فوتوالکتریک، این فوتون‌ها با الکترون‌های آزاد فوتو کاتد برهم کنش فوتوالکتریک انجام داده، و در زمانی کمتر از 10^{-9} ثانیه جریان فوتوالکتریکی تولید می کنند. اندازه‌ی این جریان فوتوالکتریکی مانند فوتون‌های پراکنده نشده با $e^{-\mu t}$ متناسب است. از روی این جریان می توان ارتفاع و یا ضخامت ماده را بدست آورد. این سطح سنج نسبت به دیگر سطح سنج‌ها دارای خصوصیات زیر است

۱- خروجی یک جریان الکتریکی است که می تواند وضعیت سطح را لحظه به لحظه گزارش دهد و بر اساس نظر کاربر در هر ارتفاعی سوئیچ شود.

۲- از این سطح سنج می توان در محیطهایی نظیر کوره‌های ذوب فلزات، مخازن سوخت نفتکش ها، محیط‌های

انفجاری و اسیدی استفاده کرد. و کاربر می تواند از طریق اتاق کنترل وضعیت را در خارج از محیط مخزن کنترل

کند

فصل دوم:

طیف سنجی گاما

و

اتلاف انرژی گاما در ماده

۲-۱ مقدمه^[۱]

پرتوهای گاما و X را می‌توان هم به عنوان امواج الکترومغناطیس در نظر گرفت و هم به صورت ذراتی به نام فوتون. امواج الکترومغناطیس با طول موج λ و یا با بسامد ν مشخص می‌شوند و فوتون به صورت ذره‌ای است با جرم سکون صفر و بار صفر که با سرعت نور حرکت می‌کند و دارای انرژی $E = h\nu$ است. خواص موجی فوتون فقط برای اندازه‌گیریهای انرژی-پایین به کار می‌رود که بر پایه‌ی اندازه‌گیری طول موج یا فرکانس است. در دیگر موارد در حالت کلی، آشکارسازی فوتون بر اساس برهمکنش‌های آن به صورت ذره مورد نظر می‌باشد. در این فصل ضمن بررسی مدهای ذخیره انرژی در آشکارساز به اتلاف انرژی و نفوذ تابش در ماده خواهیم پرداخت

۲-۲ مدهای ذخیره‌ی انرژی در آشکار ساز^[۱]

فوتون‌ها توسط الکترون‌هایی آشکار می‌شوند که بر اثر برهمکنش خود این فوتون‌ها با ماده‌ی آشکار ساز، آزاد یا پراکنده می‌شوند. مهمترین برهمکنش‌های فوتون با ماده‌ی آشکار ساز عبارت‌اند از اثر فوتوالکتریک، پراکندگی-کامپتون و تولید زوج. الکترون‌ها یا پوزیترون‌های تولید شده در این برهمکنش‌ها انرژی خود را در آشکار ساز ذخیره کرده و در نتیجه‌ی آن یک تپ ولتاژ تولید می‌کنند که عبور پرتو را نشان می‌دهد. ارتفاع تپ ولتاژ متناسب با این انرژی ذخیره شده در آشکار ساز است. برای اینکه بفهمیم آیا این تپ ولتاژ متناسب با انرژی فوتون فرودی است یا خیر باید ببینیم فوتون چگونه برهمکنش می‌کند و چه بر سر انرژی آن می‌آید.

۲-۳ ذخیره‌ی انرژی توسط فوتونهای با $E < 1.022\text{MeV}$ ^[۱]

فوتون با $E < 1.022\text{MeV}$ فقط می‌تواند از طریق اثر فوتوالکتریک یا کامپتون برهمکنش انجام دهد

۲-۳-۱ اثر فوتوالکتریک^[۱]

اگر برهمکنش فوتوالکتریک رخ دهد، فوتون نابود می‌شود و یک الکترون که آن را اکنون فوتوالکتریک می‌نامیم با انرژی $(E-B)$ ، که B انرژی بستگی الکترون به اتم است، ظاهر می‌شود. برد الکترون در یک جامد یا یک بلور سوسوزن یا یک نیمرسانا، آنقدر کوتاه است که می‌توان با اطمینان فرض کرد همه‌ی انرژی

الکترون در آشکارساز ذخیره می‌شود. اگر برهمکنش خیلی نزدیک دیواره رخ دهد، الکترون ممکن است فقط بخشی از انرژی را در آشکارساز ذخیره کند، اما احتمال چنین رویدادی کم است. در عمل فرض می‌کنیم که انرژی کل همگی فوتوالکترون‌ها در آشکارساز ذخیره می‌شود. این انرژی به اندازه B (انرژی بستگی الکترون) کمتر از انرژی فوتون فرودی است. حال این پرسش مطرح است که چه بر سر انرژی B می‌آید. پس از رویداد پدیده‌ی فوتوالکتریک، در مدت زمانی حدود 10^{-8} ثانیه الکترون از لایه‌های اتمی بیرونی به محل خالی درونی فرو می‌افتد. به دنبال این گذار الکترونی یک پرتو X یا یک الکترون اوژه گسیل خواهد شد. (هرگاه الکترونی درون یک اتم از پوسته‌ای بالاتر به پوسته‌ای پایین‌تر برود تابشی گسیل می‌کند، که انرژی آن به اختلاف انرژی دو پوسته وابسته است) اثر اوژه به فرایند بدون تابشی گفته می‌شود که در آن اتم یا یونی که پیشاپیش با از دست دادن یکی از الکترون‌های پوسته‌ی داخلی یونیده شده است، جای خالی پوسته‌ی داخلی را با یک الکترون پوسته‌ی خارجی پر می‌کند و همزمان یکی دیگر از الکترون‌های پوسته‌ی خارجی را به بیرون می‌فرستد. الکترون آزاد در این فرایند به افتخار پی‌راوژه که در سال ۱۹۲۵ توانست آزمایش‌هایش درباره‌ی یونش اتم‌های نئون، آرگون، کریپتون و زنون را بر اثر تابش پرتوهای X به درستی تعبیر کند، الکترون اوژه نامیده می‌شود^[۲]

الکترون اوژه نیز همگی انرژی را در آشکارساز ذخیره خواهد کرد. پرتو X با انرژی حدود 10 keV یا کمتر با احتمال زیاد دوباره برهمکنش فوتوالکتریکی انجام داده و الکترون دیگری به وجود می‌آورد. نتیجه‌ی خالص این برهمکنش‌های پی‌درپی آن است که بخش B (انرژی بستگی) انرژی گامای فرودی نیز در آشکارساز ذخیره می‌شود. همگی این رویدادها در زمانی از مرتبه‌ی 10^{-8} ثانیه رخ می‌دهد. چون تشکیل تپ ولتاژ حدود 10^{-6} ثانیه طول می‌کشد، هر دو بخش انرژی یعنی

$$E-B = \text{انرژی فوتوالکترون}$$

$$B = \text{انرژی پرتو } X$$

در تشکیل تپ شرکت می‌کنند، که ارتفاع این تپ متناسب است با

$$E = (E-B) + B \quad (\text{انرژی فوتون فرودی})$$

لذا نتیجه می‌گیریم اگر فوتون از طریق پدیده‌ی فوتوالکتریک برهمکنش کند تپ حاصل ارتفاعی دارد که متناسب است با انرژی ذره‌ی فرودی

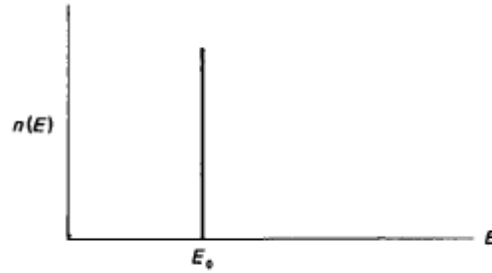
۲-۳-۲ پدیده‌ی کامپتون^[۱]

اگر پراکندگی کامپتون رخ دهد، فقط کسری از انرژی فوتون در برخورد اولیه به الکترون داده می‌شود. فوتون پراکنده‌ای نیز بوجود می‌آید که بقیه‌ی انرژی را با خود می‌برد. انرژی الکترون در آشکارساز ذخیره می‌شود و فوتون پراکنده ممکن است در درون آشکارساز دوباره برهمکنش انجام دهد یا انجام ندهد. احتمال برهمکنش ثانویه به اندازه‌ی آشکارساز، محل برهم‌کنش اول، انرژی فوتون پراکنده و ماده‌ای که آشکارساز از آن ساخته می‌شود بستگی دارد همیشه شانس فرار فوتون پراکنده از آشکارساز وجود دارد، مگر آنکه اندازه‌ی آشکارساز بزرگ باشد. در این صورت ارتفاع تپ متناسب است با انرژی کمتر از انرژی فوتون فرودی. از اثر کامپتون می‌دانیم که انرژی الکترون‌های این پدیده در گستره‌ی صفر تا مقدار بیشینه‌ی T_{Max} است که مقدار این انرژی بیشینه از رابطه‌ی زیر بدست می‌آید.

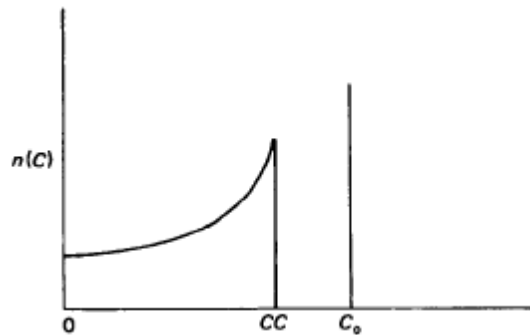
$$T_{Max} = E - \frac{E^2}{1 + 2E/m_e c^2} \quad (1-2)$$

در این رابطه، E انرژی فوتون فرودی و $m_e c^2 = 0.511 MeV$ جرم سکون الکترون است. در نتیجه اگر برهمکنش پراکندگی کامپتون باشد، ارتفاع تپ‌های ایجاد شده بین $V = 0$ (متناسب با $T_{Max} = 0$ هیچ برهمکنش صورت نگیرد)، تا V_{Max} (متناسب با انرژی بیشینه‌ی T_{Max} رابطه‌ی (۱-۲)) توزیع خواهد شد

شکلهای ۲-۱ تا ۲-۳ چگونگی نگاشت طیف یک فوتون تک انرژی را در نتیجه‌ی برهمکنش‌های کامپتون و فوتوالکتریک نشان می‌دهد.

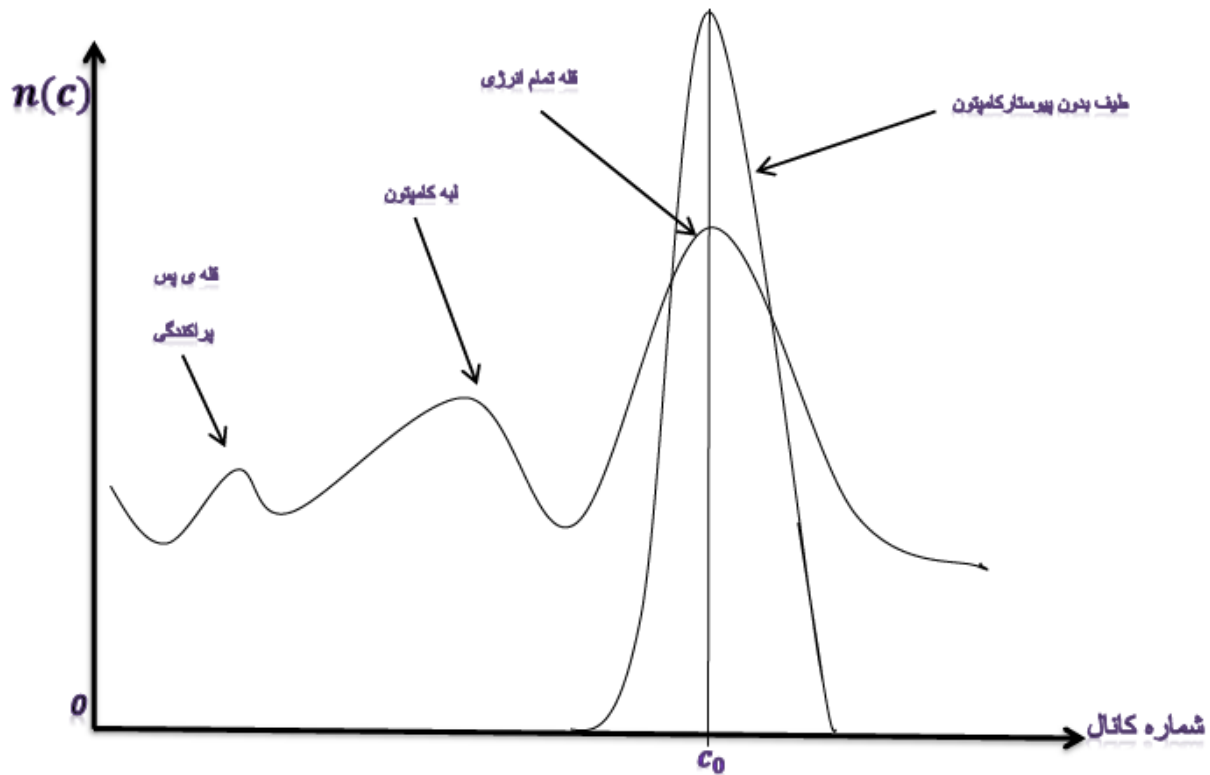

(شکل ۱-۲) طیف ایده‌آل گامای تک انرژی (طیف چشمه)^[۱]

شکل ۲-۲: طیف ارتفاع تپ حاصل از چشمه‌ی شکل ۱-۱ در غیاب افت و خیزهای آماری در آشکارساز [۱]

شکل ۱-۲ طیف گامای یک چشمه‌ی تک انرژی را، در صورتی که قدرت تفکیک آشکارساز ایده‌آل باشد، نشان می‌دهد. این چشمه‌ی تک انرژی در دستگاه MCA طیف اندازه‌گیری شده‌ی شکل ۲-۲ را تولید می‌کند بعضی از تپها، فوتون‌هایی تولید می‌کنند که در کانال C ، متناسب با انرژی E ، ثبت می‌شوند. به این ترتیب در قله‌ی اصلی طیف، که قله‌ی "تمام-انرژی" نامیده می‌شود، سهم می‌شوند. الکترون‌های کامپتون بخش پیوسته طیف را که از کانال صفر تا کانال CC ادامه دارد و به پیوستار کامپتون مشهور است تولید می‌کنند. انتهای پیوستار کامپتون که لبه‌ی کامپتون خوانده می‌شود همخوان با انرژی داده شده با معادله‌ی ۱-۲ است. چون هیچ آشکارسازی دارای قدرت تفکیک ایده‌آل نیست، طیف اندازه‌گیری شده قطعاً مطابق شکل ۲-۲ نخواهد بود در بهترین شرایط طیفی مانند شکل ۲-۳ بدست می‌آید.

شکل ۲-۳ طیف ارتفاع تپ اندازه‌گیری شده حاصل از شکل ۲-۱. افت و خیزهای آماری، قله و پیوستار کامپتون را پهن می‌کنند.^[۱]

گاهی برهمکنش کامپتون خیلی نزدیک سطح آشکارساز یا در ماده‌ی حفاظی که آن را در بر گرفته است رخ می‌دهد. در این صورت احتمال زیادی وجود دارد که الکترون فرار کند و فقط انرژی فوتون پراکنده در آشکارساز ذخیره شود. کمینه انرژی فوتون پراکنده، که مربوط به پراکندگی تحت زاویه‌ی ۱۸۰ درجه و یا به اصطلاح پس-پراکندگی است، از رابطه‌ی زیر بدست می‌آید.

$$E_{min} = \frac{E}{1 + 2E/m \cdot c^2} \quad (2-2)$$

گاهی قله‌ی نسبتاً پهن و کوچکی متناسب با انرژی داده شده با رابطه‌ی ۲-۲ در طیف‌های گاما دیده می‌شود. این قله را قله‌ی پس پراکندگی می‌نامند (شکل ۲-۳). کسری از شمارش‌ها، که خارج از قله‌ی "تمام-انرژی" ثبت می‌شوند که همه‌ی آنها مربوط به پدیده‌ی کامپتون می‌باشند، بستگی به انرژی گاما و اندازه‌ی آشکارساز دارند.

هر چه انرژی گاما کمتر باشد، نسبت ضریب پراکندگی کامپتون به ضریب تضعیف کل یعنی $(\frac{\sigma}{\mu})$ ، کمتر می‌شود. لذا کسربزرگتری از ذرات برهمکنش فوتوالکتریک کرده و در قله‌ی تمام انرژی ثبت می‌شوند، و به این ترتیب، بخش پیوستار کامپتون را کاهش می‌دهند. اندازه‌ی پیوستار کامپتون به اندازه‌ی آشکارساز هم بستگی دارد. هر چه آشکارساز بزرگتر باشد احتمال برهمکنش‌های کامپتونی ثانویه بیشتر است^[۱]

۲-۴ ذخیره‌ی انرژی توسط فوتونهای با $E > 1.022 \text{ MeV}$ ^[۱]

اگر $E > 1.022 \text{ MeV}$ باشد، علاوه بر پدیده‌های فوتوالکتریک و کامپتون، تولید زوج هم ممکن است رخ دهد. در تولید زوج فوتون نابود می‌شود و یک زوج الکترون-پوزیترون ظاهر می‌شود. به این معنا که 1.022 MeV انرژی به جرم سکون زوج تبدیل خواهد شد. انرژی کل زوج الکترون-پوزیترون برابر است با

$$T_{e^-} + T_{e^+} = E - 1.022 \text{ MeV} \quad (2-3)$$

انرژی هر دو ذره در آشکارساز ذخیره می‌شود و در نتیجه، تپ‌هایی متناسب با $T = E - 1.022 \text{ MeV}$ تولید می‌شود حال این پرسش مطرح است که چه بر سر 1.022 MeV انرژی می‌آید؟ پوزیترون در زمان کوتاه، کوتاهتر از زمان تشکیل تپ، کند شده و به پایان بردش می‌رسد. بعضی اوقات در حین حرکت (ولی بیشتر در پایان راهش) با یک الکترون اتمی ترکیب می‌شود، سپس هر دو نابود شده و غالباً دو گاماتولید می‌شود، که هر کدام دارای انرژی 0.511 MeV هستند. سرنوشت این گاماها نابودی با رخدادهایی همراه است. ۱- انرژی هر دو گامای نابودی در آشکارساز ذخیره می‌شود. در این صورت تپی با ارتفاع متناسب با انرژی زیر تولید خواهد شد

$$(E - 1.022) + 1.022 = E$$

۲- هر دو گامای نابودی فرار می‌کنند. در این صورت تپی با ارتفاع متناسب با انرژی $(E - 1.022 \text{ MeV})$ تشکیل می‌شود

۳- یکی از فوتون‌های نابودی فرار می‌کند و تپی متناسب با انرژی زیر تشکیل می‌شود

$$E - 1.022 \text{ MeV} + 0.511 \text{ MeV} = E - 0.511 \text{ MeV}$$